

ଶଶୀକୁମାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କୁଳାଥ ଚେଲ୍ଲାପାନ୍ ନାୟର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅକ୍ଟୋବର 19,2005

[ଅରିଜିଟ ପଶାୟତ ଏବଂ ସି. କେ. ଥାକର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିହର]

ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908:

ଧାରା 100 (3) ଏବଂ (4) - ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ- ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ - ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ - ଆଇନର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ପୋଷଣୀୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ବିଷୟଟି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି।

ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଦାସ ଜୈନ ବନାମ ସୋହନ ଲାଲ, [2000] 1 ଏସ. ସି. ସି. 434; ରୂପ ସିଂହ ବନାମ ରାମ ସିଂହ, [2000] 3 ଏସ. ସି. ସି. 708; କହ୍ଲେୟାଲାଲ ବନାମ ଅନୁପକୁମାର, [2003] 1 ଏସ. ସି. ସି. 430 ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ବନାମ ବାହାଦୁର ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2004] 6 ଏସ. ସି. ସି. 359 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା : 1998 ର ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 976।

1990ର ଏସ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 174ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.12.97 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପି. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି, ଏ. କେ. ଝା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଭି. ମୋହନା ।
ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମେସର୍ସ ସହୟା ଆଣ୍ଡ କୋ. ପାଇଁ ବିଷ୍ଣୁ ବି. ସହୟା ।
ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅରିଜିଟ୍ ପଶାୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।
ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଶୁଣିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ରାୟପତିଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 174/90-D ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ରାୟ ସହିତ
ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ 09.12.1997 ତାରିଖର ଏକ ସାଧାରଣ ରାୟ ଦ୍ୱାରା
ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଆବେଦନକୁ
ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 174/1990 ଯାହା ସହିତ
ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ତାହା ପଲଙ୍କଡ଼ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତର 1986 ର ଏ. ଏସ୍.
ସଂଖ୍ୟା 42 ର ରାୟ ଏବଂ ତିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା । ପାଲଙ୍କଡ଼ର
ମୁନ୍ନିଫସ୍ ଅଦାଲତର 1970 ର ଓ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 118 ର ରାୟ ଏବଂ ତିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ
ତାହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । 1990 ର ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 531 କୁ
ପଲଙ୍କଡ଼ର ମୁନ୍ନିଫସ୍ ଅଦାଲତ, ପଲଙ୍କଡ଼ର 1977 ର ଓଏସ ସଂଖ୍ୟା 126 ର ରାୟ ଏବଂ
ତିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ନିମ୍ନ ବିଚାରପତି ପଲଙ୍କଡ଼ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ତିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏକ ସାଧାରଣ ରାୟ
ଦ୍ୱାରା, ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ମାମଲାର
ଫଏସଲା କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ରାୟପତି 1990 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା
531 କୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଆବେଦନରେ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ
ତିକ୍ରି ଅର୍ଥାତ୍ 1990 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 174 କୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ।
ଯଦିଓ ଏହି ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଉତ୍ଥାପନ
କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଯେଉଁ ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର
କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ

ନକରି 1908ର ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସଂହିତା') ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଫଏସଲା କରାଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା କି?ତେଣୁ, ବାସ୍ତବ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଆଲୋଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ପି. କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶିତ ହୋଇଥିବା ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ କିମ୍ବା ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନକରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଫଏସଲା କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନାହାଁନ୍ତି, ତଥାପି, ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଉପରେ, ଏହା ଉପସଂହାରରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛି ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତ ଆଇନରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ସଂହିତାର ଧାରା 100 "ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ" ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

"100 (1) ଏହି ସଂହିତାର ମୂଳ ଅଂଶରେ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ପ୍ରଚଳିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷଣ୍ଣ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନ ଥିବାବେଳେ, ଯଦି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ମାମଲାଟି ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧୀନସ୍ଥ ଯେକୌଣସି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲରେ ଗୃହୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲ୍ କରାଯିବ।.....

(2) ଏକ ପାଖୁଆ ଭାବରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ ।

(3) ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ନିୟମ ପତ୍ରରେ ଜଡ଼ିତ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବ ।

(4) ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଯେକୌଣସି ମାମଲାରେ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡ଼ିତ ଅଛି, ସେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

(5) ଏହିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ହେବ ଏବଂ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ :

କିନ୍ତୁ ଏହି ଉପଧାରା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବିଷୟ ଅଦାଲତଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କିମ୍ବା ସୀମିତ କରିନପାରେ ଯେ ସେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶୁଣାଣି କରିବେ, ଯଦି ସେ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ରହିଛି ।”

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆପେକ୍ଷିତ ରାୟକୁ ଚର୍ଚ୍ଚନା କଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି ତେବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ରାୟକୁ ପୋଷଣୀୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଜିଣ୍ଡର ଦାସ ଜୈନ ବନାମ ସୋହନ ଲାଲ, [2000] 1 ଏସ୍. ସି. ସି. 434 ରେ, ଏହି ଅଦାଲତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 10 ରେ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି :

"10."1976 ସଂଶୋଧନ ପରେ, ସି ପି ସି ର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଗଠନ କରିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହା ନକରି ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତର ରାୟକୁ ଓଲଟାଇବା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ।”

ପୁଣି ଥରେ ରୂପ ସିଂହ ବନାମ ରାମ ସିଂହ, [2000] 3 SCC 708 ରେ ଏହି ଅଦାଲତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଆଇନର

ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଆବେଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ । ଉକ୍ତ ରାୟର ଅନୁଲେଖ 7 ରେ କୁହାଯାଇଛି :

"7. ଏହା ଦୋହରାଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଯେ, ସିପିସିର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଲାଗି ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିକାର କେବଳ ଏପରି ଆବେଦନ ଉପରେ ସୀମିତ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ସିପିସିର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର ନ୍ୟାୟିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ନ୍ୟାୟିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ମାମଲାର ସମାଧାନ ସମୟରେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ ସେ ଯେଉଁ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିଲେ, କାରଣ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଏହାର କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା କରି ତଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଦାଲତମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଏକ 'ବାଟାଇ' ଅର୍ଥାତ୍ ଉଡାଟିଆ ଭାବରେ ଘରର ମାଲିକାନା ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମାଲିକାନା ଅନୁମତିପ୍ରଦ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା କେବେ ପ୍ରତିକୂଳ ଏବଂ ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆବେଦନ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା । ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୁଇଟି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନଥିବୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣର ଉପଯୁକ୍ତ ତର୍ଜମା ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ଅଯୌଚିକତା, ବେଆଇନତା କିମ୍ବା ଅନିୟମିତତା ନଥିଲା । ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀ ଏକ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଏକ ବାଟାଇ ବୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ଜମିର ଅଧିକାର ପାଇଥିଲେ, ତେବେ ଏହା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଦଖଲରୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ଶତ୍ରୁତାଭାବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ମାଲିକଙ୍କ ଜ୍ଞାତ ବିନା ଦଖଲକୁ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବ । ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି କେବଳ ଦଖଲ କରିବା ଫଳରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଦଖଲକୁ *ଠାକୁର କିଶନ ସିଂହ ବନାମ ଅରବିନ୍ଦ କୁମାର*, [1994] 6 ଏସ. ସି. ସି. 591ରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଦଖଲରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ

ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

କଲ୍ଲେକ୍ଟାଲାର ବନାମ ଅନୁପକ୍ଷମାର, [2003] 1 ଏସ. ସି. ସି. 430 ମାମଲାରେ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଦୋହରାଯାଇଛି ।

ଚାନ୍ଦ୍ ସିଂ ବନାମ ବାହାଦୁର ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2004] 6 ଏସ. ସି. ସି. 359 ମାମଲାରେ ଏହା ଏହିପରି ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା :

“6. ସଂହିତାର ଧାରା 100କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆବେଦନର ସ୍ଵାରକରେ ଧାରା 100ର ଉପ-ଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ କିମ୍ବା ଆବେଦନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ୍ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିବ । ଯେଉଁଠାରେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ହେବ ଯେ ଯେକୌଣସି ମାମଲାରେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି, ସେ ଉପଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲର ଶୁଣାଣି ଧାରା 100 ର ଉପଧାରା (5) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କରାଯିବ । ”

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରି ଦିଆଯାଏ । ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଫଏସଲା ପାଇଁ 1990 ର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 174 ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଏହି ମାମଲା ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇଥାଉ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନଦେଇ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଆଧାରରେ ଆବେଦନଟିର ଫଏସଲା କରାଯାଇଥାଏ ।

ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲା ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି, ତେଣୁ ଆମେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଫଏସଲା କରାଯାଉ ।

ଆର୍. ପି.

ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।